

[Formanden]

Medlemmer af folketinget Aase Olesen (RV), Lone Dybkjær (RV), Dagmar Mørk Jensen (RV) og Larsén-Ledet (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fleksible åbningstider.

(Beslutningsforslag nr. B 96).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Lovforslag nr. L 176).

Under folketingets behandling af håndhævelsesloven i foråret 1984 tilkendegav miljø- og planlægningsudvalget i sin betænkning af 4. maj 1984, at kvaliteten af det tilsyn, der udøves på miljølovens område, er særlig afgørende for, at der kan opnås den skærpelse i strafudmålingen, som var hovedsigtet med håndhævelsesforslaget. Jeg oplyste dengang, at der i miljøministeriet ville blive nedsat et tilsynsudvalg.

Udvalget afgav den 1. maj og den 1. september 1985 betænkninger om styrket miljøtilsyn. Betænkningerne, som er blevet til i et samarbejde mellem Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og miljøstyrelsen, indeholder en række anbefalinger, som tager sigte på at intensivere og effektivisere miljøtilsynet, særlig ved en kraftig styrkelse af tilsynsindsatsen. Disse anbefalinger gennemføres ved det foreliggende forslag.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at samme myndighed skal føre tilsyn og godkende en særligt forurenende virksomhed. Virksomhederne vil således fremover kun skulle samarbejde med én myndighed: amtskommunen eller kommunen. I tilknytning til dette forslag vil der administrativt ske en ændring af opgavefordelingen mellem kommuner og amtskommuner. I lyset af tilsynsudvalgets forslag vil listen over særligt forurenende virksomheder blive justeret, således at en række virksomheder overføres fra amtskommunerne til kommunerne og et mindre antal overføres fra kommunerne til amterne.

Lovforslaget indeholder endvidere en ny bestemmelse om tilsynsmyndighedens be-

føjelse til at revidere vilkårene om egenkontrol, således at virksomhedernes medspil i tilsynsarbejdet øges ved en forbedring af virksomhedernes egenkontrol. Derudover indeholder lovforslaget hjemmel til administrativt at tilvejebringe en anmeldelsesordning for virksomheder, som ikke er godkendt, og til at fastsætte regler om tilsynsberetninger indeholdende oplysninger om myndighedernes tilrettelæggelse af tilsynet, herunder tal for tilsynsindsatsen og opfølgningen af tilsynet.

I den forløbne folketingssamling er der fremkommet ideer om mere grundlæggende ændringer af miljøbeskyttelsesloven. Der er bl.a. peget på afvejningsbestemmelsen i § 1, stk. 3, og reglen om, at miljøgodkendelser er tidsbegrænsede. Under drøftelserne har jeg lovet at overveje disse forslag, så resultatet kunne indgå i det forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, som jeg nu fremsætter. Afvejningsbestemmelsen i § 1, stk. 3, kom ind i loven for at præcisere, at myndighederne, når de forfølger lovens formål – at beskytte miljøet – også skal tage hensyn til, om der er en rimelig balance mellem de miljømæssige fordele, man opnår, og de omkostninger, det medfører. Dette er et grundprincip, der gælder for alle love, nemlig at der skal være en rimelig balance mellem mål og midler.

Det fremgår tydeligt af lovens bestemmelser, at formålet er miljøbeskyttelse, der derfor må have førsteprioritet.

Netop dette, at loven indeholder en særlig bestemmelse om dette selvfølgelig princip, har måske nogle steder haft den modsatte effekt. De samfundsmæssige, herunder eventuelt beskæftigelsesmæssige, konsekvenser af et miljøindgreb over for en virksomhed har måske spillet for stor en rolle.

Afvejningsprincippet, som det er udformet i miljøbeskyttelsesloven, er imidlertid rigtigt. Jeg vil derfor ikke foreslå det ændret, men i et cirkulære præcisere over for amter og kommuner, hvordan afvejningsprincippet skal forstås og anvendes.

Miljøgodkendelser er i dag tidsbegrænsede. Hertil kommer, at en godkendelse ikke kan ændres, medmindre forureningen er væsentlig værre end forudsat. Det kan derfor være vanskeligt for den godkendende myndighed at fastsætte de rigtige vilkår. Opgaven er yderligere vanskeliggjort af, at den tekno-